

potpuno slep. Bili su zajedno u Qazimovoj kući. Nakon tri dana, Qazimovi i Agushevi sinovi su se sa još nekim meštanima vratili u selo. Pronašli su Qazimovo i Agushevo telo kod vrata Qazimove kuće. Obojica su ubijena vatrenim oružjem. Istog dana su ih sahranili na groblju u Ljubičevu/Lubiqevë.

Izvori: izjava M.P, FHP-9237; izjava A.K, FHP-9235; izjava R.K, FHP-12319.

Nesim (Esat) Krasniqi

(9.06.1930, Albanac iz Ljubičeva/Lubiqevë, opština Prizren, zemljoradnik, sedmero dece, pripadnik OVK)

Nesim je živio sa suprugom Gjyle, ćerkom Selimom, snahom Lumnije i troje unučadi [Ljubičevu/Lubiqevë]. Sinovi Ahmet, Ajet i Ismet radili su u inostranstvu, a četiri ćerke su bile udate. Nesim se početkom 1998. godine priključio OVK. Uveče, **1.09.1998.** godine Nesim se vratio sa položaja i odveo Gjylu i Lumniju sa decom u sklonište u šumu [Ljubičevu/Lubiqevë]. Zatim se vratio po Selimu, koja je ostala kod Nesimovog brata. Nesima je tada porodica poslednji put videla. Njegovo telo pronašli su seljani 5.09.1998. godine u kući Nesimovog brata Rustema, i sahranili su ga istog dana na seoskom groblju. Nakon rata, 15.09.1999. godine Nesimovi posmrtni ostaci preneti su na Groblje palih boraca OVK u Landovici/Landovicë. Jedna ulica u Prizrenu/Prizren danas nosi njegovo ime.

Izvori: izjava G.K, FHP-35609; izjava M.P, FHP-9238; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092.

Fatmir (Nazim) Bojaxhiu

(19.12.1964, Albanac iz Prizrena/Prizren, radnik, dvoje dece)

Reshit (Mahmut) Daqaj

(27.11.1969, Albanac iz Prizrena/Prizren, radnik, neoženjen)

Binak (Mahmut) Daqaj

(27.11.1969, Albanac iz Prizrena/Prizren, radnik, neoženjen)

Braća blizanci Reshit i Binak živeli su u kući broj 49, u ulici Boška Milenkovića, a Fatmir, sa suprugom i dvoje dece, roditeljima,

braćom Besimom i Ilirom i njihovim porodicama, u istoj ulici, u kući broj 62 [Prizren]. Dana **1.09.1998.** godine, oko 06:00 časova ujutru, Fatmir, Reshit i Binak su zajedno sa još trojicom muškaraca, Fevzijem, Gjenkerom i Bashkimom otišli u obližnju šumu da seku drva za ogrev, ne znajući da je tog jutra počela ofanziva srpskih snaga na sela u okolini grada [region *Vërrini*]. Fatmir, Reshit i Binak su hodali kroz *Imerovu šumu/Mali i Ymerit* [Prizren] ispred ostale trojice. U jednom trenutku čuli su da neko više *stoj*. Fevzi, Gjenker i Bashkim su odmah pobjegli, ne znajući šta se desilo sa Fatmirom, Reshitom i Binakom. Nekoliko dana kasnije, Fatmirovi prijatelji Avdyli i Shaban, čija je kuća blizu šume, pronašli su tela ubijenih Fatmira, Reshita i Binaka i obavestili porodicu Bojaxhiu. Porodica je 7.09.1998. godine uz dozvolu policije otišla po tela. Tela su bila unakažena. Fatmir, Reshit i Binak su sahranjeni istog dana na gradskom groblju.

Izvori: izjava B.B, FHP-34785; VSCG KPP, *Lista...*, FHP-8817; SMIP, *Teroristički...*, III, 139; OKMSSRJ, *Smrtno...*, FHP-10832; *Around 50 Albanians Killed in Kosova Since Last Weekend*, newsletter, KIC, 8.09.1998, FHP-29554; *Three Albanians Killed and Mutilated by Serb Forces, Buried in Prizren*, newsletter, KIC, 8.09.1998, FHP-29554.

Hatmone (Rexhep Buduri) Shala

(1922, Albanka iz Hoče Zagradске/Hocë e Qytetit, opština Prizren, domaćica, sedmero dece)

Hatmone je živela sa suprugom Feratom, sinom Fatmirom i njegovom porodicom [Hoča Zagradska/Hocë e Qytetit]. Fatmir je bio angažovan u lokalnom štabu OVK. Srpske snage su po drugi put napale selo 1.09.1998. godine. Hatmone, Ferat i Fatmirova supruga i deca sklonili su se u podrum sina Hidajeta. Sledećeg dana, **2.09.1998.** godine, srpske snage su se približile selu. Oko 16:00 časova, civili su krenuli da beže u koloni u pravcu sela Poslište/Poslishtë. Stara Hatmone je hodala sporo sa prijateljicom na začelju kolone. Kada su njih dve prolazile blizu seoske škole [Hoča Zagradska/Hocë e Qytetit], kod reke, nedaleko